

SAMO OVAKO ČOVJEK PREŽIVI SVOJU SMRT

Bile su lakše one smrti tuđe,
 U nekoj sobi neko umre i u tu sobu se uđe,
moja majka
moja zemlja,
moj otac,
moj pas,
onaj nesrećni kaktus koji sam ubila dolijevanjem vode.

Za njima sam plakala one suze šljive, iz mene je lilo to krvavo voće,
 napretek.

Ali bile su lakše te smrti drugih bića,
 Ta krvoprolića
 u vijestima,
 Te orgije smrti u onim mjestima
 u koja se nikada neću vratiti,
 ja sam živjela daleko, ja sam mislila dalje,
svijet je ono što čini me, svijet za mene prostire svoje ćilime,
 ja sam vidjela Bahame, i Pariz, i Ameriku, i mjesto gdje je Džek London prvi put vidio svog
 vučjaka
 u snijegu,
 ja sam vidjela svijet i od njega sam tražila svoju njegu,
 ja neću umrijeti
kao moja majka, moj otac, moja zemlja, moj pas, moj kaktus koji se udavio u previše vlage,
 ja ću imati više sreće i više snage
 i preživjeću.

Bilo je tako dok su me održavale te smrti tuđe,
 Čovjek mora da ih sve ožali i ta žalost je čovjeku oruđe,
 Hodaš iz inata
 Živiš jer su te otpisali,
 Dišeš tamo gdje drugi nikada nisu prodisali,
 Ti si uspjeh jer ne umireš u tom plodnome vrtu smrti,
 Ti si onaj koji se dragovoljno ne natrti
 Već opstaje.

Izdržavaš kao divljakuša, boriš se kao Spartakuša,
Od mene neće načiniti ropkinju,
Ja ovoj smrti neću robovati
Ja ovome svijetu neću robovati,
Svijet je ono što čini me, svijet za mene prostire svoje čilime,
Ja ću po njima kročiti, kao gazela,
Visokog čela.

Ali tako niko ne preživi svoju smrt, ona je kao hrt koji te stigne i zakolje,
Moju majku, mog oca, moju zemlju, mog psa, moj kaktus, moje zemljake,
moj buljuk izbjeglica,
Sva ta lica
Baš sve ih je zaklala
Iz kaprica.

Sad znam
Samo ovako čovjek preživi svoju smrt,
Tako da je zaboravi,
Da o njoj ne misli u ovome svijetu strašila,
I to sam
promašila.

OSMI PADEŽ

Osam je padeža u jeziku moga djetinjstva,
Sedam gramatičkih i jedan po stvarnosti,
Osmi nije u knjigama i u školi se ne uči,
Ko ga ne zna ne pada godinu nego cijeli život,
Tu nema popravni, kad se podvuče crta,
On je suma života ili presuda smrtna,
On je krvavi padež,
Ako bolje mislim.

Osam je padeža u jeziku moje mladosti,
Osmi je najteži
i najlakše ga je shvatiti,
Osmi je o pojmu *cijena* i pojmu *platiti*,
On lije katran po perju mladosti,
Ko ga ignoriše
Skuha se u tom katranu,
To je padež kojemu niko ne umakne

To je padež koji te smakne
Na početku
I kraju.

Osam je dakle padeža
Nominativ, genitiv, dativ
Akuzativ
Vokativ instrumental lokativ
Sve latinska imena koja malo znače,
Ali ime osmoga je najjače,
Osam je dakle padeža,
Prvi je *nominativ* (odnosi se na ja)
A osmi *imativ*,
I određuje ja.

NAJGORE JE PROŠLO I TEK DOLAZI

Ovo je vrt tenzija i dimenzija, tu najgore je prošlo i tek dolazi,
Život je ciklus
A ja sam fikus
U dnu sobe.

Ja sam ta biljka pasivnog rasta,
Ta krasta.

U uglu prostorije,
ko stvori je?

BAYVIEW VILLAGE PARKING

Ima jedan parking u Kanadi, šta da se radi,
Zovu ga
Sjediš u kolima sa svojim bolima,
Tamo svako ide,
Tamo se vazda parkira
Tamo slobodnog mjesta nema nikada
Tamo čovjek zuri u svoje poraze,
Tamo sjedi u kolima sa svojim bolima
I ne prolaze.

Po krovu kiša dobuje,
Pod krovom čovjek robuje
Svom ličnom
Tihom
Zlu.

Uvijek sam tu.

DVIJE GUSKE NA AVENIJI BAYVIEW

Kao dva mitska stvora,
stajale su u centru tog saobraćajnog čvora
One su pošle nikamo ili nekamo,
Dok se dosjete
Svi čekamo

I ja sam guska takvoga tipa,
Možda je to i ovaj čovjek za volanom crnog džipa,
Ovdje takvi džipovi do vijeka čekaju da se guske odluče,
Ovdje je sve drugačije i dugoročnije,
Guske piče putem kao predsjedničke kočije,
Trebaju im stoljeće da cestu pretrče,
Ovdje oni koji gaze takve guske štrče
Kao krvoloci.

Dakle, mogla bih da volim tog tipa, usred džipa,
Tog naivca
Tog koji nije guskoubica,
Tog koji se smiješi na dvije guske na Aveniji Bayview,
Na dvije guske koje su birale pravu državu
A ne neku gladnu i kržljavu
U kakvoj bi odmah bile poslužene na trpezi,
Ali nisu birale takvu državu *krkenzi*,
Birale su da stoje ispred tog crnog džipa
Birale su da stoje ispred tog tipa
Mekog srca.

I mogla bih da volim tog tipa usred džipa.
I mogla bih da usvojim te dvije guske sa Avenije Bayview,
U životu koji neće doći
i koji neću imati
Sve bih mogla.